



BukoVINKY



Číslo - 3 - 2016/2017



Milí moji čitatelia,

hlásime sa s novým číslom BukoVINIEK, ktoré sme pripravili pre všetkých, ktorí nás čítajú.

Vychádzame v čase nádhernom – predvianočnom. O pár dní sa začnú vianočné prázdniny, ale dovtedy nás čaká ešte zopár školských povinností, ba aj zopár pekných predvianočných akcií. Adventné dielne máme úspešne za sebou, návštevu Vianočnej uličky tiež. Pred nami je benefičný koncert, vianočné besiedky, športové súťaže, recitačná súťaž Šaliansky Maťko.

Redakčná rada sa snažila zmapovať svet okolo nás, ponúknuť čitateľom niečo na poučenie aj na pobavenie. Zároveň sa redakčná rada predstaví a čo to o sebe prezradí.

Nuž čo, dajme sa do čítania!

Vaše BukoVINKY.



Cosmos Discovery...Cosmos Discovery...Cosmos Discovery...

Zážitok z výstavy

Cosmos discovery je výstava o kozmonautike. Písali sme o nej už v minulom čísle, ale vidieť túto výstavu je naozaj veľký zážitok.

Môžete napríklad vidieť zmenšené modely rakiet, družíc, vesmírnych robotov, vesmírne cigarety alebo vesmírnu potravu, Coca Colu alebo Pepsi, skafandre a motory rakiet.

Na konci výstavy si môžeme vyskúšať simuláciu letu do kozmu. Naozaj odporúčam navštíviť tento nevšedný zážitok.



Autor: Peťko Kerechňák, redakčná rada

Predstavujeme redakčnú radu

- Eliška Lenczová

Volám sa Eliška a mám 11 rokov. Chodím do 6.B. Mám štyroch súrodencov. Venujem sa gymnastike a veľmi ma to baví. Rada čítam.



Svet okolo nás...svet okolo nás...svet okolo nás...svet okolo nás...

FABLAB – priestor pre tvoje nápady a kreativitu

V utorok 29. novembra som sa zúčastnil na workshope o 3D technológiách. Organizoval ho FABLAB vo Vedeckom parku UK.

Čo je to FABLAB?

Otvorená tvorivá dielňa pre dizajnérov, vývojárov, umelcov, študentov a širokú verejnosť. Ponúka exkurzie pre základné, stredné a vysoké školy, bezplatné vyhotovenie dizajnových prototypov a workshopy k 3D tlači a k 3d modelovaniu pre začiatočníkov.



Prvý Fablab vznikol v USA, dnes ich je už veľmi veľa aj v Európe, dokonca aj v Afrike. Fablab v Bratislave je oddelením Centra vedecko-technických informácií SR, patrí pod Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR.

FabLab bezplatne sprístupňuje 3D technológie verejnosti, aj školám, takže si môžete ísť vyskúšať 3D tlačiarne, laserové vyrezávačky, CNC prístroje a 3D perá.

Môj zážitok:

Trojhodinová akcia bola tentoraz organizovaná Francúzskym inštitútom, po francúzsky, s animátorom Jean-Maximom Renardom, ktorý mi robil sprievod a vysvetľoval ako fungujú všetky stroje. Mal som možnosť vygravírovať si laserom svoj vlastný obrázok, vytlačiť si robota a dokonca aj nakresliť Eiffelovku 3D perom. Myslím, že sa tam určite ešte vrátim a niečo ďalšie vytvorím.

Autor: Peťko Kapusta, 7.B



Futbalový turnaj

Ako vždy sme sa mesiac pred turnajom dozvedeli, že na ňom budeme účinkovať. Boli sme veľmi natešení, ale zároveň aj vystrašení, že či podáme dobrý výkon.

Na turnaji boli aj s nami len 3 školy, lebo zatiaľ sa jednalo iba o kvalifikáciu. Dá sa povedať, že nás brali za jednu z tých slabších škôl. Už v šatni, keď sme sa prezliekali, sme si všetci povedali, že musíme postúpiť. A bolo to tu - nastúpili sme do haly, (zabudol som pripomenúť, že sa jednalo o halový turnaj) ozval sa zvuk píšťalky rozhodcu a začalo sa hrať.

Prvý zápas sme vyhrali 19:1 a druhý 5:3. Naše obavy sa vôbec nenaplnili, všetko išlo ako po masle a postúpili sme.

A všetci sa už tešíme na druhé kolo.

Pripravil: Lukáško 9.B



Tip na knihu...tip na knihu...tip na knihu...tip na knihu

Marek Hamšík

Čítal som knihu Marek Hamšík najmladší kapitán a veľmi ma zaujala.

Taktiež som futbalista a voči Hamšíkovi mám určitý rešpekt. Vo svete futbalu dokázal veľmi veľa už v mladom veku. Veď predsa bol najmladší kapitán slovenskej reprezentácie. Narodil sa v Banskej Bystrici a najprv hrával futbal za JUPIE Podlavice, Banská Bystrica . V roku 2002 išiel do ŠK Slovan Bratislava, potom prestúpil do Talianskeho klubu Brescia Calcio , napokon prestúpil do hviezdneho klubu SCC Neapol. Dokázal veľa aj v Taliansku, kde hráva doteraz za tím SCC Neapol. Celá kniha je o Marekovi a jeho dlhej ceste na scénu profesionálneho futbalu. Od malého Mareka až po veľkého Mareka Hamšíka. V knihe bolo napísané, že cesta na vrchol bola veľmi ťažká, ako sa obetoval Marek tak sa tomu museli obetovať aj Marekovi blízki. Jeho číslo na drese je 17. Futbal hrávam tiež, takže viem, aké to je.

O chvíľu bude mať v reprezentácii 100 štartov.. Autor knihy je Ivor Lehoťan. A pevne dúfam, že raz dokážem niečo podobné ako on.

Pripravil: Lukáš 9.B



Predstavujeme redakčnú radu

- Miloslav Masár

Volám sa Miloslav Masár. Narodil som sa 23. júna 2006. Mám 10 rokov. Moju rodinu tvoria otec, mama, ja a môj mladší brat Maxim. V škole som v triede 5.D. Môj obľúbený predmet je geografia. Z piateho ročníka chcem ísť na osemročné gymnázium. Chodím do školy Ivana Bukovčana 3. Medzi moje záľuby patria čítanie, písanie, a učenie sa jazykov. Obľúbený spisovateľ je David Walliams. Na jedenie mám rád špagety. Určite chcem navštíviť Berlín a Londýn. Moja obľúbená farba je žltá. Ako šport mám rád Basseball. Simpsonovci sú môj obľúbený seriál.



Náš rozhovor...náš rozhovor...náš rozhovor...

Eliška Lenczová, členka redakčnej rady, má staršieho brata Filipka, nášho bývalého žiaka.

Je druhákom na strednej škole a počas základnej školy dosahoval výborné vyučovacie výsledky, zúčastňoval sa rôznych súťaží a olympiád. Do našej školy chodí ešte na krúžky a podľa jeho slov rád na ňu spomína.

Eliška brata požiadala o krátke interview, možno poslúži ako inšpirácia pre našich deviatakov, ktorí si vyberajú budúcu strednú školu a úporne premýšľajú nad tým, čo so školou ďalej.

Na akú strednú školu chodíš?

Chodím na Gymnázium Matky Alexie v Bratislave.

Páči sa ti tam?

Keďže je to v Starom Meste páči sa mi atmosféra, hlavne teraz uprostred Vianoc. Vždy , keď idem do a zo školy, musím sa predierať cez davy turistov. To je asi jediné mínus a aj to len uprostred Vianoc.

Čo máte v škole zaujímavé?

V škole máme rôzne atrakcie ako knižnicu, stolný tenis, stacionárne bicykle či dokonca futbalové ihrisko na streche pod holým nebom.

Tešíš sa na Vianoce?

Áno, samozrejme.

Ďakujem za rozhovor.

Pripravila: Eliška Lenczová, redakčná rada

Smiešna báseň.

Stáli sme s bratom na balkóne
na zemi sedel vták na balóne.
Vajíčka mu strážilo stádo dobytku
vyľahli sa mu v ich príbytku.



Smiešny príbeh.

Bežal si raz krásny kôň po lúke a narazil na **TESCO**. Bol v ňom výpredaj konského krmiva. Samozrejme kôň nemohol odolať a zbehol si domov pre majiteľovu peňaženku. Majiteľ pekne spal, a preto ju schmatol a letel do obchodu. Nanešťastie ho zastavila jeho kobyľka a pýtala sa ho, kam ide. No a vtedy, to sa začal boj! Najprv sa snažil klamať, ale potom z neho vyliezla pravda. Manželka mu povedala, že bude tlstý ako prasa. Kôň sa iba zasmial a bežal do obchodu. Kúpil si tam desať balíkov krmiva, zjedol ich a ledva došiel domov. Keď ho žena uvidela, skoro pukla od smiechu. Jej muž bol tučný ako by bol tehotný. Odvtedy už jedol iba s jeho majiteľom.



KARIN PAĎOUROVÁ 6.C

Predstavujeme redakčnú radu

- Stela Ryšánková

Volám sa Stela, chodím do 8.B a mám 13 rokov. Mám rada fotografovanie a geografiu, čiže rada aj cestujem. Rada chodím na koncerty, do divadla a kina. Doma mám dve morské prasiatka. Milujem hudbu, všetky žánre! Mám rada pizzu a všeobecne dobré jedlo. Mám rada prechádzky v prírode.



Sia Kate Isobelle Furler

Je to populárna speváčka poznávaná pod menom Sia. Narodila 18. decembra 1975 v Austrálii v meste Adelaide. Svoju kariéru začala v jazzovej kapele, ktorá sa v roku 1997 rozpadla. Tak sa rozhodla vydať svoj vlastný album OnlySee (1997) . Potom sa presťahovala do Londýna, kde spievala v skupine Zero 7. Potom vydala ďalšie 4 málo úspešné albumy Healing Is Difficult (2001) Colour the Small One (2004) Some People Have Real Problems (2008) We Are Born (2010). Neskôr sa preslávila albumom 1000 Forms of Fear v roku 2014 a jej singlom Chandelier. Tento rok vydala ďalší úspešný album This Is Acting s ďalšími úspešnými singlami Cheap Thrills a The Greatest.



Pripravila: Stelka Ryšánková, redakčná rada

VIANOCE

**Vločka padá ticho z neba,
sniežik biely už t'a treba.**

**Vianoce sú za dverami,
kričia na nás-„slávte s nami.“**



**Stíšte v svojich srdciach hlasy,
pokoj prikryl tieto časy.**

**Nikto nie je vtedy sám,
piesne Vianoc znejú nám.**

Pripravila: Katka Beňušková, 9.A

VLASTNÁ TVORBA...VLASTNÁ TVORBA...VLASTNÁ TVORBA

VERONIKA POLÁKOVÁ: AKO VZNIKLI SNEHULIACI

Dávno v minulosti žili traja malí chlapci volali sa Juro, Kubo a Laco. Boli to najlepšie kamaráti, stále nejakو sútťažili, napríklad v tom, kto je rýchlejší.

Raz v zime sa im podarilo ich súťažným presláviť sa na celom svete. Stalo sa to takto: sútťažili v tom, kto postaví najväčšiu snehovú guľu. Vyhrál Kubo, druhý bol Laco a posledný Juro. Potom ich po poradí položili na seba od najväčšej po najmenšiu. Potom už museli ísť domov, lebo už bolo moc veľa hodín.

Na ďalší deň ráno museli ísť do školy. Zatiaľ, čo boli v škole, išla okolo snehuliaka babka, ktorá niesla starý hrniec a mrkvu. Chcela hrniec vyhodiť do koša a mrkvu tiež. Ale potkla sa a hrniec padol na snehuliakovu hlavu. A babka sa rozhodla, že hrniec tam nechá na tom snehuliakovi a mrkvu tiež a zapichla ju teda do snehuliakovej hlavy. O hodinu neskôr išiel okolo snehuliaka baník, ktorý niesol uhlie a uvidel snehuliaka, podľa neho vyzeral trochu ako človek, a tak urobil snehuliakovi úsmev a oči. O pár minút išla okolo snehuliaka krajčírka, ktorá niesla zle ušité oblečenie. A tak ako aj babke sa jej nechcelo ísť ku košu a tak obliekla snehuliaka. Keď išli Juro, Kubo a Laco zo školy uvideli snehuliaka, ako sa úplne zmenil.

Všetkým v meste sa páčil nový výtvor - snehuliak. Snehuliakom ho nazvali s konečnou platnosťou Juro, Kubo a Laco.

Vlastná tvorba...vlastná tvorba...vlastná tvorba...vlastná tvorba

Záhada stratenej tekvice

Bolo obdobie halloweenu a ako každý rok si robím halloweenskú výzdobu. Na terasu pred domom vždy omotám umelú pavučinu s pavúkmi okolo zábradlia a ku chodníku dám 4 tekvice. 4 preto, lebo každá tekvica má znázorňovať člena mojej rodiny.



Ja si vyrežem vždy najkrajšiu. Mojej sestre to vadí, pretože ona si ju tak pekne ako ja vyrezať nevie. Veľmi som sa s ňou pohádala, ale povedala som si, že ju tá závišť raz prejde. Na večer, keď už bola tma, som sa vybrala ku kamarátke na halloweenskú párty.

Bolo pochmúrne a chladno. S kamarátkami sme si užili halloween. Najprv sme si predstavovali masky, potom sme sa hrali, strašili a nakoniec si pozreli hororový film a išli spať. Bolo super. Ráno, keď som sa vracala domov, som videla alebo skôr nevidela moju tekvicu. Zakričala som od hrôzy, kde len môže byť. Hneď som sa išla spýtať rodičov, ale tí o ničom nevedeli. Mojej sestry som sa ani nepýtala, pretože by ma poslala hneď preč. Krátko po tom som s kamarátkami zahájila misiu stratenej tekvice. Roztriedili sme sa po okolí

a každá hľadala na inom mieste. Moja dobrá kamarátka Maia našla jednu tekvicu, ale vôbec nebola podobná mojej. Mala sklesnuté oči a zospodu už hnila. Bola som zúfalá a nevedela som moju tekvičku nájsť. Na ďalší deň som pomáhala v záhrade a so sestrou sme odpratávali lístie z dvora.

Keď sme to dokončili, išla som odniesť metlu do záhradného domčeka a čo nevidím? Našla som moju tekvicu. Bola som šťastná, že som ju našla, ale nedávalo mi zmysel, ako sa tam dostala. Sestra odvrátila pohľad a zdrhla do domu. Pochopila som, že to spravila zo závidosti. Nakoniec sme si to všetko vysvetlili a dohodli sme sa, že budeme tekvicu vyrezávať spolu.

Pripravila: Viki Síthová, 9.A

Zaujímavosti z ríše zvierat...zaujímavosti z ríše zvierat...zaujímavosti

Svet zvierat a jeho zaujímavosti

Krokodíly nedokážu vyplaziť jazyk.

Kravy vedia ísť hore schodmi, ale dolu schodmi nie.

Mravce nespávajú.

Najdlhší zaznamenaný let kurčaťa trval 30 sekúnd.

Srdcia ježkov bijú priemerne tristokrát za minútu.

Somár si naraz vidí všetky štyri nohy.

Klokany nedokážu cúvať.

Oko jašterice je väčšie než jej mozog.

Slimákovi môže zaspávanie trvať aj 3 roky.

Kvákanie kačky sa neozýva.

Motýle ochutnávajú svojimi nohami.

Ľadové medvede sú ľaváci.

Mačky majú v každom uchu 32 svalov.

Krtko dokáže za jednu noc vykopať tunel dlhý deväť metrov.

Žirafy si čistia uši jazykom.

Delfíny spávajú s jedným okom otvoreným.

Ak odsekneš švábovi hlavu, môže žiť ešte niekoľko týždňov, kým neumrie od hladu.

Pripravila: Eliška Filipová, redakčná rada

Zopár zaujímavostí o blížiacich sa Vianociach

- Všetci určite vieme, že počas Vianoc sa slávi narodenie Ježiša Krista. Presný dátum jeho narodenia nie je známy. To, že týmto dňom bude oficiálne 25. december, určil až v roku 350 pápež Július I. Tento dátum bol vybraný zrejme preto, že sa zhodoval s pohanským sviatkom saturnálií, ktorý sa slávil v antickom Ríme a oslavoval boha Saturna. A práve oslavy saturnálií boli podľa niektorých názorov v kresťanskej dobe pretransformované do oslavy Vianoc.
- Tradičnými vianočnými farbami sú zelená, červená a zlatá. Zelená, zastúpená v podobe stromčeka, imela alebo cezminu, je symbolom života a znovuzrodenia. Červené bobule cezminu predstavujú Kristovu krv, červené jablká odkazujú na Adama. A zlatá zastupuje svetlo a hviezdy.
- V koledách a vianočných piesňach sa často spieva o bielych Vianociach. Tých sme v poslednej dobe ale veľa nemali. Predstava bielych Vianoc je do veľkej miery pozostatkom tzv. malej doby ľadovej, ktorá na zemi panovala medzi 16. a 19. storočím a teploty boli v priemere o niekoľko stupňov nižšie.
- Každý jazyk má pre tento sviatok svoje vlastné označenie. Viete ale, ako vzniklo slovo Vianoce? Svoj pôvod má v nemeckom "Weihnachten", ktorý v preklade znamená svätá noc (weihen – svätiť, Nacht - noc). Slovenský výraz je teda iba čiastočným prekladom, prvá časť slova bola len prispôbená nášmu jazyku.
- Vo viacerých domácnostiach nechýbajú na vianočnom stromčeku okrem klasických ozdôb i malé čokoládové figúrky zabalené v alobale. Práve k nim sa viaže ďalšia zaujímavosť, ktorá súvisí priamo s našou krajinou - čokoládové figúrky majú totiž československý pôvod.
- Súčasťou vianočnej tabule je vyprášaný kapor so zemiakovým šalátom. Tento pokrm ale nie je až tak tradičný, ako sa mnohí domnievajú. Kapra zaviedla až v 19. storočí vďaka svojej kuchárskej knižke Magdalena Dobromila Rettigová a zemiakový šalát sa k nám dostal až po druhej svetovej vojne z Ruska.
- Prvý vianočný stromček bol podľa dochovaných záznamov ozdobený v roku 1510 v lotyšskej Rige. Odtiaľ sa tento zvyk dostal do nemeckých krajín a ďalej potom i ku nám. Predtým sa tiež stromček v domácnostiach zavesoval hore nohami na strop.
- Jedným z vianočných zvykov je bozk pod imelom. Už v dávnych dobách ľudia imelu prisudzovali magické účinky. Keltskí druidi verili, že do domu prináša šťastie a má liečivú moc. Domácnosť malo ochraňovať pred zlými silami a duchmi a bolo tiež spojované s plodnosťou. Páru, ktorý sa pod ním pobozká, má priniesť šťastie v láske a pomôcť mu ku vytúženým potomkom.
- Na Štedrý večer všetky malé deti netrpezlivo očakávajú zacinkanie zvončeka. Kde sa táto tradícia vzala? V pohanských dobách malo zvonenie zvončeka odháňať zlých duchov a démonov. Neskôr sa kostolné zvony používali na oznamovanie významných udalostí, najprv tých negatívnych ako požiar alebo úmrtie, ale potom tiež tých šťastných, ako bola svadba alebo narodenie. Zvonenie zvončeka si tak ľudia začali spojovať s veselými momentmi.

Pripravila: Eliška Lenczová, redakčná rada

Predstavujeme redakčnú radu

- *Peter Kerechňák*

Volám sa Peter Kerechňák. Chodím do 5.B. Moje obľúbené jedlo je pizza. Môj najobľúbenejší seriál je Horná Dolná. Môj najobľúbenejší predmet je informatika.



Rozhovor s pani zástupkyňou.....rozhovor s pani zástupkyňou.....

Náš rozhovor

Pani zástupkyňu **Moniku Škvarčekovú** stretávate denne na chodbách našej školy, mnohí sa s ňou stretávajú na hodinách telesnej výchovy. Vždy usmiata, milá, úsmev na tvári, optimisticky naladená.

Na chvíľočku sme ju zastavili a poprosili o krátku rozhovor pre náš časopis.

1. Tešíte sa na Vianoce?

Samozrejme.

2. Čo budete robiť cez Vianoce?

Oddychovať. Potom šiť, lyžovať, čítať, rozprávať sa a pozeráť rozprávky :).

3. Prečo ste si vybrali práve telesnú výchovu pre svoje budúce učiteľské povolanie?

Lebo odmalička rada športujem.

4. Aký ste mali najradšej predmet na základnej škole?

Telesnú výchovu a biológiu.

5. Čo si myslíte o súčasných deťoch?

Na jednej strane sú zlaté na druhej strane niektorým chýba výchova, mali by sa viac hýbať a nesediť za počítačom. :)

Ďakujeme za rozhovor a ochotu.

Pripravila: Eliška Filipová, redakčná rada

Predstavujeme redakčnú radu

- Tereza Macková
 - Volám sa Tereza Macková a mám 11 rokov.
 - Chodím na krúžky každý deň: violončelo, orchester, hudobnú náuku, LDO, pohyb a školský časopis.
 - Mám 6 mesačného psíka a volá sa Venezia.
 - Chcela by som byť herečkou hlavne v divadle.
 - Môj obľúbený herec je Jackie Chan.
 - A moja obľúbená herečka je Táňa Pauhofová.
 - Veľmi rada čítam.
 - Moja obľúbená spisovateľka je Jacqueline Wilsonová a Holly Webbová.
 - Mám rada dejepis a pani učiteľku Soňu Škulovú.



Zima je tu!

Zima sa už pomaly blíži,
svahy budú plné lyží.
Sneh bude prikryvať krajinu bielou perinou,
Vianoce sa budú sláviť s rodinou.

Pani zima už prichádza,
je cítiť vianočný čas.
Pokoj ,lásku do domovov privádza,
je počuť radostný detský hlas.

Autorka: Viki Síthová, 9.A



Vianočné vtipy... Vianočné vtipy... Vianočné vtipy... Vianočné vtipy

- Mamiiii, ja by som chcela na Vianoce psa.....
- Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok !!!!!

Rozprávajú si Američan, Rus a Slovák. Američan hovorí: "Vidíte to červené Ferrari?"

Ostatní: „Hmm, dobré."

„No, tak také som dostal na Vianoce."

Rus hovorí: „A vidíte to zelené Porsche?"

Ostatní: „Tiež dobré."

Rus: „Tak také som pre zmenu dostal na Vianoce ja."

A Slovák: „Vidíte to Infiniti G35 GTO?"

Ostatní: „Nádhera!"

"Tak takej farby som dostal menčestráky."

**Muž vyberá vianočný darček: „Máte niečo lacné, užitočné a pekné?"
„Čo povieť na tieto vreckovky," ukazuje ochotne predavačka, „pre koho to
chcete?"**

„Pre manželku."

„Tak to bude určite prekvapená."

„To áno," súhlasí muž, „ona si myslí, že dostane pod stromček kožuch!"

Dežo spomína na svoju mladosť:

„My sme boli takí chudobní, že na Vianoce vyšiel otec von z chatrče, trikrát vystrelil z pištole. A keď sa vrátil, povedal: Tak deti, dedo Mraz spáchal samovraždu. Žiadne darčeky nebudú.“

**Policajti vyšetrujú smrť babky, ktorá sa počas Vianoc zadusila rybacou
kosťou. Pýtajú sa dedka:**

„Dedko a to ste nevideli, že sa babka dusí?"

„Čóó? Ja slabo počujem.“

„Pýtame sa vás, že či ste nevideli, že sa babka dusí?"

**„Ja som len videl, že stále otvára ústa a gúľa očami ako kapor, a tak som si
myslel, že len spieva koledy.“**

„Oci, naozaj mi ten iPad priniesol Ježiško?" pýta sa Jožko otca.

„Ale samozrejme, čo ťa to napadlo?"

„No, že celý deň stojí nejaký chlapík pri domových dverách a chce tretiu splátku.

Pán Novák nemôže zabudnúť, že po Vianociach príde Silvester. Preto chce minúť čo najmenej peňazí na vianočný darček pre manželku a predavačku tým privádza k zúfalstvu. Rozbaľuje a ukladá jeden darček za druhým, ale pán Novák sa stále nemôže rozhodnúť, stále sa mu niečo nezdá. Až príde na spásonosný nápad a pýta sa predavačky: „Keby ste bola mojou manželkou - čo by ste si pekného priała?"
„Iného manžela!"

Policajt sa rozhodne, že si uloví vianočného kapra.

Zobral náradie a začal sekať dieru do ľadu.

Odrazu príde za ním jeden pán a kričí:

„Okamžite prestaňte sekať do toho ľadu!"

„Akým právom mi to zakazujete!?"

„Právom správcu zimného štadióna"



Hovorí jedna Havajanka druhej: „Manžel mi pod stromčekom sľúbil, že v budúcom roku budeme mať exotickú dovolenku."

„Na mužské sľuby nedaj. Ten môj už desať rokov sľubuje Senecké jazero a stále sme tu na Havaji! "

Pripravil: Peťko Kerechňák, redakčná rada